

вами найглибшого і найширшого співчуття з особливого титулу, а саме, що Покійний д-р Євген Олесницький належав до основателів і співробітників нашого дневника, остаючи з ним у зв'язку від його заложення аж до кінця днів своїх.

Ваша втрата, Високоповажана Пані, є рівночасно нашою втратою і взагалі втратою цілого українського народу.

І се, що Покійний поклав такі великі заслуги для свого народу, — заслуги, які зроблять його ім'я вічним в історії українського народу, нехай буде Вам, Високоповажана Пані, розрадою в Вашім горю.

На похорон в Стрию рішмо послати заступника голови Свілки о. проф. Д. Лопатинського і редактора „Діла“ д-ра М. Ловинського і зложити на могилі вінець з м'ясом: Основателем і співробітником — Видавництво „Діла“.

„Сільський Господар“.

Головна Рада Красового Товариства господарського „Сільський Господар“ у Львові вшанувала під проводом президента ради, Івана Кивелюка пам'ять творця сучасної хліборобської організації бл. п. д-ра Євгена Олесницького, основателя і першого президента Товариства, торжественним жалібним засіданням дня 27. с. м. о год. 12. в полудне. По театрі згади мурав'яни творчої праці Покійника, жертвованою всеціло економічному движению українського народу, а в скрема українському хліборобству, засідане на знак жалоби закінчено.

На сумну вість про смерть бл. п. д-ра Євгена Олесницького, урядуючого віцепрезидента Красового Тов. „Сільський Господар“, вислала Президія Товариства из руми опечаленої подружки Покійника Вп. Марії Олесницької у Відні слідуючу депешу:

„В тяжкій смутку на печальну вість про смерть Вашого Мужа, незабутного нашого Президента, просимо прийняти від „Сільського Господаря“ слова як найширшого співчуття і глибокої жалоби“.

В похороні у Відні заступали Тов. о „Сільський Господар“ правительственный радник Роман Залозецький, бувший президент Товариства, і Василь Струк, генеральний секретар Товариства.

В похороні в Стрию візьмуть Головна Рада і урядники „Сільського Господаря“ корпоративно участь.

„Дністер“.

Надзираючи Рада Товариства взаїмних забезпечень і кредиту „Дністер“ відбула в суботу, 27. с. м., в год. 5:30 вечером жалібно засідане, присвячене пам'яті бл. п. д-ра Євгена Олесницького. Президент п. Йосиф Омшакевич, отираючи засідане, виголосив промову, в якій звеличав заслуги Покійного для українського народу та вказав, яку тяжку втрату понесло

Товариство, до якого належав Покійний протягом цілого його істювання як член Ряди Надзираючої, а опісля також як член Дирекції. Промова сеї вислукала присутній стоячи. Опісля порішано на знак жалоби вислати на будинку Товариства чорну хоругву, видрукувати посмертні оповістки, вислати кондолоційну депешу до вдови, зложити на трумі Покійного вінець від Товариства, виділювати на похорон до Стрия депутатію, зложену з д-ра Теофіла Корноша, д-ра Євгена Гвоздєцького і д-ра Стефана Федька, та поручено д-рові Євгенови Гвоздєцькому виголосити іменем Товариства жалібно промову.

„Пресвіта“.

На жалібнім засіданні Гожового Виділу Тов. „Пресвіта“ 27. с. м., скликаним по причині смерті почесного члена Тов. д-ра Євгена Олесницького, взяли участь майже всі члени. Голова Товариства радник І. Кивелюк, подякуючи до відома сумну вість, зазначив заслуги Покійного на полї народної освіти. Присутні члени вислухали бесіди стоячи та рішили пошанувати пам'ять Покійного вивішенням чорної хоругви на домі „Пресвіти“, виданем посмертних плякет, кондолоційною депешою на руки вдови, участю в похоронах у Відні, василкою делегації на похорони до Стрия і зложенем вінця на могилі.

Жалібно засідане Старшина Кружка У. П. Т. ім. Т. Шевченка

на стрийській ділянці у Львові відбуло ся в суботу 27. с. м. Присвячене його пам'яті д-ра Євгена Олесницького, як першого голови сего Кружка і ініціатора заложежя хлопячої школи на стрийській ділянці у Львові. Засідане отворив теперішній голова Кружка п. Іван Ігнат промовою, в якій звеличав заслуги Покійного, положежні для українського народу, а особіма на шкільнім полї в стрийській ділянці у Львові. Промови вислукала Старшина стоячи. Відтак рішила Старшина вислати до вдови Покійного завву співчуття, вислати на шкільнім будинку жалібно хоругву, та і падоляста о год. 9. рано уладити поминальне богослуженє в церкві С. С. Васильянок при вул. Звоблякевича.

Цісар на фронті.

Число полонених 100 до 120 тисяч, число здобутих гермат 900

ПОСТДІНА. (Таб.) 28. жовтня. Цісар п'їхав нині рано в область Файт Гріб. Зявва, наче би урвала ся хмара, не звернула монарха нітї слідом нестримно йдучих вперед союзних війск. На всіх дорогах черв Крає приляють полки до італійської землі, келя в протівнім напрямі йдуть тисячі полонених. Монарх стрінув ся знов в дорозі з богатома вождами і війсками. Коже донесені, яке відбрав, одна

чаде побіду. Саме перачислюють ся число полонених. Буде їх може 100 000 може 130 000. В сій хвилі є вже здобутих 900 гермат. В горі Сочі, з якого області стохли батерії Слєббі, знаходять ся австро-угорські війска. Чоння з англійськими гарматами без сумніву вже устало, але амуровані величезні гармати прилядали.

В наслідок кількохгодинної слоти потоки влягуть по дорогах. Самехід цісара гляде мєраз на мовє і треба його витягати. Ціаком звеликий цісар прибув вечірною порою до своєї оселі в області оперуючих армії.

Димісія Міхаєліса прийнята, цісар Вільгельм запропенував баварському президентові мін. Гертагови обняти уряд канцлера.

БЕРЛІН (Таб.) „Berl. Zig.“ довідуєт ся: Цісар Вільгельм прийняв вчєра по полудни баварського президента міністрів графа Гертаїна і запропенував йому обняти уряд канцлера Німеччини. Граф Гертаїн проєвє час до надувайя. Перед прийнятем уряду відбуде він переговори. Димісія Міхаєліса вже прийнята.

Італії гровають доля Росії.

КОПЕНГАГА (Таб.) „National Tidende“ вимє: Осередні держави знов импередили коаліцію і заскєчили Італійців. Нема вигляди, щоби англійське французькі офензиви могли помочи Кадорні. Треба припускати, що число англійське французьких війск висламих на італійській фронт не є дуже значне, але здасть ся, управа англійської і французької армії будуть змушені післати армію до Італії. Коаліція мусить зробити вєсь, щоби в Італії не стало ся те саме, що в Росії.

Послідні вісти про воєнне положенє.

ВІДЕНЬ. (Пресва квартира.) Наступ союзних австро-угорських і німецьких сил також протягом нинішнього дня ішов нестримно вперед і перекинув боротьбу від прєвалу Плескен на південь від Мавтен аж по море на італійській терен, а маграничне населєне Каринтії і Країни шкєковтоє освободило з під ділана воєрожного оружя. Відворот побитого італійського війска іде в части через гірські бездорожя, збільшаючи як добичу так і число полонених.

Устунленє Кадорни?

БЕРЛІН. (Таб.) „Voss. Zig.“ доносить: „Zürcher Morgenzeitung“ пише: Факт, що іта-

З'їзд народів у Київі.

Слідуючі дні з'їзду.

Резолюції.

У слідуючї кількох днях з'їзду відбували ся секційні й організаційні засіданя. Останні засіданя були присвячені рефератам, які обєсноували й розглядали з різних точок погляду питання федерації. На останнім засіданні прийнято у зв'язку з виголошенням рефератами ряд резолюцій, в яких підєумовано як загальні домагання з'їзду що-до федеративного устроє Росії, так і національні домагання поєдиноких народів. Резолюції сї передані у редакційну комісію й будуть надруковані після їх окончєного обробленя.

Основна резолюція, предложєна проф. Вольдемаром, подрібно обєсноувє федеративний устїй Росії. Принято резолюцію, яка зазначає необхідність участі в мировій конференції представників не держав, але народів. Принято дальше ряд резолюцій у справі окремих національностей, вироблєних у національних секціях. Принято також резолюції про територіальні Установчі Збори, про плаївну працю з органами Тимчасового Правительства, про участь представників народів у державній праці й мн.

Рада народів у Росії.

На останнім засіданні з'їзду встановлено утворити Раду народів Росії. Рада сї, якої цілє — підготовленє матеріалів для будучої федеративної конституції російської рєспублїки, має нинішнє місце вобуту в Київі. У склад Ради народів входять не тільки представники народів, які мали своїх делегатів на з'їзді, але й народности, які не були представлені на з'їзді. Деякі з народностей київляки вже своїх представників у Раду народів. Деякі знов народности приляють у Київ своїх представників у найближшій будучині.

Овації проф. М. Грушевському і М. Славинському на закінченні з'їзду.

Кінцєве засіданє з'їзду відбуло ся з великим відємом. Представники поєдиноких народностей і груп у своїх промовах, які з'їзд витав з великим одушевленєм, діляли ся вражіннями з праць з'їзду, робили підрахунок і намітали перспективи, які відкривають ся.

З промов бесідників — а їх було дуже багато — з браку місця згадаємо найбільш інтересні виступи.

І так представник „ українського корпусу, вїтаючи з'їзд, зазначє, що вєсь „ український корпус як один муж гєтов стати в оборону тих інтересів, для яких з'їзд зібрав ся. Бєсідник вимєє членів з'їзду хрипко тримати єя для досягненя спільних цілєй.

Представник козацької групи, член Ради козацьких війск підєсуд Іванов, проголосивши декларацию козацької групи, вимєє всіх козаків, які находять ся на з'їзді, встати. Встає група з десять осіб. „Взнаємо нас, — каже Іванов, — замним поклоням подякувати проф. Грушевському, який перший підєвав думку скликати нас всіх сюди.“ Козаки низько кланяють ся проф. Грушевському, якому з'їзд устроє бурливую овацію.

Проф. М. Грушевський виголозив кінцєву промову, в якій зводить результати з'їзду. Ми відійшли — говорив він — до здійсненя наших плямів і чусмо чутєм грядучую федерацію, що сотворить нам дорогу вїтчину, якої до сеї пори ми були позбавлені. Нехай живе федеративна рєспублїка, нехай живуть держави федеративної рєспублїки! (Бурливі оплески). Нехай живуть народи Росії! Нехай приближать вони нас до завітної ціли — братства народів! (Бурливі оплески). У сїю торжественную хвилю, — говорив дальше бесідник, — яка обєлюєє нас єдина глибоким перєвом, ми не можемо не вїтати того, кого Тимчасовє Правительство зробило нашим учасником! (Члени і публїка встали). Довга овація на адресу Славинського). Ми не скривали від вас своєї праці, — говорив проф. Грушевський, звер-

таючи ся до М. Славинського. — Ви мали доступ на всі наші засіданя при зачинєних дверях. Тепер, передаючи наші ухвали Тимчасовому Правительству, ви передаєте йому й наші домагання й посидіть, що в нас не було протїворіччя між інтересами окремих частий й інтересами федеративної цілєсти.

М. Славинський виступє в відповідю. Тяжко було зразу, — говорить він, — вєдставити собі такий блискучий кінєць, який закінчуєт ся першій з'їзд народів. Можна було поєбовувати ся, що праці поєдиноких народів ставуть у протївнєство зі суверєним правом тої цілєсти, частини якої сї народи є. Та се не стало єя. Вєй народи, вєдставлені на з'їзді, поклязали ся з єдинимим з тям народом, який тут був слабо представлений, з народом великоруським, і з Тимчасовим Правительством, яке нині називаєт ся рєспублїканським, а завтра, вірне твердо, стане федеративним! (Оплєски). Народна кров даром не лєть ся. Вона даєтє плодє. На вїй пише вєрстє велика федерація, не імєрїалістична, але демократична, європейсьєка, а за нею — євітєва! (Бурливі оплески. З'їзд устроєє Славинському бурливую овацію). Не зам мені дєкувати, але мені в а! — говорив Славинський. — Я живимим ирїшим богато лїт і тепєр бачу їх здійснюєя.

Перше засіданє Ради народів.

Д. 29. н. ст. верєснї відбудєт ся перше засіданє членів народів. На засіданні були затверджені в кінєвній редакції ухвали з'їзду народів. Рада постановила всі ухвали з'їзду предложити Тимчасовому Правительству. Всі ухвали будуть вєдєдані правительству через представника Української Центральної Ради при Тимчасовім Правительстві П. Стебницького.

На закінченє вибранє тимчасову прєзидіє Ради народів. Прєдєдатєлем Ради народів вєбранє проф. М. Грушевського.

В дєкалі Педагогічного Музея отворєна канцєлярія Ради. На дверях канцєлярії є надпис: „Рада народів російської федеративної рєспублїки“.

дійські військові звідомлення не відносять вже Кадорна, наклонює нас занотувати пегелозки, які певійно надходять в над італійської границі, що доконала ся або доконується зміна в італійській начальній команді.

З Росії.

ПЕТРОГРАД (ПТА.) Ізза постійно зростаючих напружень проголошено в багатьох містах і повітах воєнний стан.

ПЕТРОГРАД (П. Т. А.) Президент міністрів Керенський вийшов на фронт.

Добуте Гориці.

З австро-угорського воєнного звідомлення з 18. жовтня.

Вчера упала послідня перешкода нашої оборонної боротьби, славної і повної пожертвована, яку ми вели від 2 1/2 років. На височині Красу і у відтинку Гориці перейшли ми до наступу. Італійці нігде не оперли ся нашому наступу. На південній крилі наші передні війська взяли Монфальконе. Висше Градиски о годині 3. досвіта майор Мочарі на чолі свого батальйону стрільців ч. 11. перейшов через горючий міст над Сочено на правий беріг та вилер не приятелів Монте Фортін.

На замку Гориці відділи карловського полку піхоти ч. 96. розвідали о год. 2. досвіта наш прапор. В швидкій погоні за неприятелем переступлено Сочу на захід від освободженого міста і взето гору Подгору.

Височина Байнісія — Гайлігенгайт з горою Монте Кук лежить за нашим фронтом. Під Плявою вибороли собі наші війська в завзятих боях перехід через ріку.

Чідале є в німецьких руках. Напіраючи вперед нестримно, давлючи всякий опір неприятеля, наші союзники дебули тут вхід до венецької долини. Побиті армії князя Аості і генерала Капелью втратили доск 80.000 полонених. Число добутих гармат педають на 600.

Чорноморська фльота

під українським прапором.

СЕВАСТОПОЛЬ (ПТА.) З приводу прийняття кружяка Бактійського моря „Світляк“ до української народності вивісили всі кораблі на Чорнім морі побіч російських воєнних стягів також українські прапори.

Кабинетова криза в Італії.

ЛЮГАНО (ТКБ.) Італійська Палата послів відбула засідане, яке тривало тільки 6 минут. Президент міністрів заявив, що кабинет предложив королеви прошене в дямсію та ще остає далше в урядованю тільки для полагоджуваня біжучих справ і для вдержаня публичного ладу. Предсідатель Палати відложив засідане.

Король Віктор Емануел прийняв президента міністрів Боселія й міністра війни, опісля відідав в палаті послів її президента Маркову. Звертають на себе загальну увагу довгі наради міністра внутрішніх справ Орлянда з Сонніном. Орлянда вважають кандидатом на становище премієра.

Інтронізація польської регенційної ради.

ВАРШАВА (ТКБ.) Дня 29. с. ж. відбула ся тут інтронізація польської регенційної ради в присутності німецьких і австро-угорських окупаційних властей. Промовляли ген. губ. Бевелер і ген. губ. Шептицький. По богослуженню в катедрі відчитано маніфест регенційної ради до польського народу.

На два фронти.

ПЕТРОГРАД (ПТА.) Приказ міністра війни звучить: Супроти анархії, яка обхоплює край, треба безпроволочно стягнути війська для вдержаня ладу в нутрі краю.

Американські війська у Франції.

АМСТЕРДАМ (ТКБ.) З Нью-Йорку доносить, що американські війська вже є в передніх стрілецьких ровах у Франції та що американська артилерія віддала там перший вистріл.

Війна Бразилії в Німеччиною.

АМСТЕРДАМ. (Райтер.) Бразилійський посол в Льендоні вписав до всіх бразилійських посольств за границю проклявцю президента Бразилії до конгресу, в який він з огляду на безправне затоплене Німеччиною бразилійського корабля „Макко“ домагається ся від конгресу повновластий, вимаганих повиним станом воєнним.

„Забув ся“.

ВІДЕНЬ. (ТКБ.) В палаті послів у відповіді на інтерпеляцію пос. Бячинського, який жалував ся, що дисциплінарні сенати львівського вишого Суду кривого і Найвишого Трибуналу, видимо самовільно і легідне, відступаючи від принципів закону, обійшли ся з радником вишого суду кривого в Сяноці Францішком Бжовським в приводу його нетактовних слів, висказаних в рестораві, обидливих для української народности, міністер справедливости заявив на основі актів ось що:

Сенат вишого Суду кривого д. 5. грудня 1916 засудив радника вишого Суду кривого Бжовського за нетактовне поведенє на кару догани. Сенат Найвишого Трибуналу затвердив сей присуд. Оба сенати запримітили, що поведенє радника Бжовського було вправді не відомдне і не до оправданя, але що в тім можна деглянути ся тільки нетактовности. Сенати руководили ся тим, що п. Бжовський ніколи не виявляв ворожого настрою супроти української людности і нічим не азитав дєвіря до своєї урядової діяльности; тому треба припускати, що він хвилево тільки забув ся. Супроти такового розуміня Його поступку як простої нетактовности вимірене Йому з двох допусканих кар порядкових строгійшу. Отже не може бути бесіди про відступленє від принципів закону, а міністер мусить рішучо відперти обидливі напасти на судії вишого Суду кривого і Найвишого Трибуналу, поміщені в завітті.

Про „нетактовність“, якої по словам п. міністра справедливости допустив ся, п. Бжовський, радник вишого суду кривого в Сяноці, доносили ми свого часу на основі інтерпеляції пос. Бячинського. Щоби пригадати читачам ту „нетактовність“ п. Бжовського наведемо дотичний уступ поданої нами свого часу інтерпеляції:

„Дня 1. вересня 1916 сидів в рестораві Герцага в Сяноці один український священик в товаристві своєї жінки і ще одної женщины, з якими розмовляв по українськи. Кілька кроків від них сидів радник вишого суду кривого при тамошнім окружнім суді Бжовський і певчав без ніякого приводу співати пісню, імовірно ним самим зложеною, якої слова звучали: „Rusini swinie, Ukraincy to sama bełota“.

Такий вислів в устах п. к. судії (Пеляка) навіваєть ся тільки „невідповідним поведенєм“. До того п. к. судія, який проголосує публичче такі почуваня супроти української народности, у ряду до нині в Сяноці і змірює справедливисть українським сторонам.

НОВИНКИ.

Львів, 29 жовтня 1917.

— Редакція віденського тижневника „Ukrainische Korrespondenz“ просить нас оголосити, що від 1. листопада всі письма до редакції слідує вившлати на адресу: XV. Sotargasse 7/10, a грошеві посилки на руки посла В. Сигалевича Wien. XVIII. Karl Ludwigstrasse 3/15 „Ukrainische Korrespondenz“ виходить чотири рази на місяць. Видавець д. р. Кость Левницький. Ціна півріччю 6 корон, річчю 12 корон.

Нам пишуть з Судової Вишні: Дня 18. с. ж. в селі Макуневі їхав селян Антін Іванницький з своїм 13 літнім сином Амдрієм до ліса по дерево. В дорозі серед поля гукува вистріл, хлопчина нараз заплакав і скричав, що його б'ють нога. Батько здержав коні і переконав ся, що і син прєстрілена ліва нога. Заки батько й дитина впрочунали з переляку, наблизив ся до них міщанський жовнір і почав лаяти їх, часу вони не здержали коней, коли він кричав „бай“. Виявляє ся однак, що сей жовнір не мав ніякого діла до Іванницьких, не був вартував в хвалі, коли стріляв, а йшов в критичку пову полем до села по підводу. Антін Іванницький звертаєть ся до наших послів з прошенєм, щоби заняли ся сею справою, яку впрочім віддане вже й військовому суду.

— На увагу передоумочим. Зелізняці мусять служити тепер передовсім цілям військовим. З огляду на те, що в заведеннях для будови машин і вагонів дєсть ся відчувати великий брак будівляних матеріялів і робучих сил, показана є можливо найбільша ошадність в ужитю нересво-

зових середників. Так саме кончею є ошадність вугля в залізничім руху, бо в сім році можна доставити значно меншу кількість вугля ніж минушого року. Отже мусить ся зменшити рух залізничий для приватних цілей. Кождий горожанин держави обовязаний є до співдіяня в тих тяжких часах, повинен отже як найменше похорожувати, щоби облєкшити залізничому рухови. Треба поєхати кенєтробі і до співдіяня цими, а то тим більше, що до іади особовими поїздами може бути допущена тільки така кількість осіб, для якої вистарчить місця в вагах призначених для цивільних осіб, при чім мусить ся уваглядити і особи всідуючі во дорозі. Даванє найдавачайних жоїдів для перевозу осіб є неможливим. При сій нагоді заприймаєть ся, що переповненє поїздів в теперішних часах спричанює опіженє, а неправильний рух поїздів загрожує в наслідках безпеченєту руху. Хте отже через непотрібні похорожі причиняєть ся до переповненя поїздів, наражає так себе, як і співідучих на небезпечу.

— Відзначеня. Пєручник Григорій Олесницький при 58 п. п. відзначений вадруг „Signum laudis“.

ОПОВІСТКИ.

Второк, 30. жовтня 1917.

Нині: греко-кат.: Осіі прор. — римо-кат.: Клядія.

Завтра: греко-кат.: Луки зв. і сп. — римо-кат.: Маркєав.

Членів „Руської Академічної Пемєчи“, які задляють по найменше в 3 місяччю вкладкою, взиваєть ся, щоби сплатили їх найвльше до 15. листопада с. р. В протягнім разі доджники перєстають бути членами Товариства, а залєглі вклачки почислять ся їм як довг, затягнений в Тов-і. Вкладки можна сплачувати в помєдільї і середі від 4—6 год. по пол. в Товаристві, вуд. Павська ч. 11а, або перєслати їх до Гіпотечного Банку, Підвала, з допичкою: чл., акц. Р. А. П. — Виділ. 1-3

Інженіри і авіаенти України, як також сили технічні потрібні сейчас до експєзитори в Косєві. Успієя добрі. Зголошєя до інж. Стеф. Заячківського в Журавні. 382 1-3

Остап Блянівський Овїшкіаці, п. Кєпичинїй, просить д-ра Дєніса Блянівського штабового лікаря у Відні подати своєю адресу. 369 1-3

Щоб віддати чєсть памєти бл. п. товарища Юрія Кордєва, члена II гуртка, і чєти, зложив улад укр. мєдєліжи „Пласт“ 20 К на фонд св-ї рід. ім. гр. Шептицького. 381 1-1

Оголошення.

МИЛА туалетні під гаранцією. По цілах приступних, поки вистарчить запас ще через кілька днів поручало **С. Федер** Львів, Сикстуська 7. 319А 16-30

ЗОЛОТО, СРІБЛО,

кувує ювілер РОТ, Ягайленська 9. Поручає золото і лут для оп. дєнтєстїя, прїймає замовленя і направиє по дешєвих цілах. 378 1-2

Ціна лиш 70 сот. — з перєсылкою 80 сот. Хте замовити 10 прим портю оплачуємо. Комісїонєрам 20%. Замовленя врижаємо тільки на готівкою на адресу: „Амохотник“ в немі УСБ. Етаппєрєст 445.

